

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΤΙΣ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2007

Συνάδελφοι,

Συνεδριάζουμε σήμερα, 13 ημέρες μετά τις Βουλευτικές εκλογές. Το αποτέλεσμα καταγράφηκε με χαστούκι στο δικομματισμό. Η μικρή πλειοψηφία για τη Ν.Δ. και η εκλογική ήττα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μπορεί να καταγραφεί σαν αποτέλεσμα διεργασιών στη συνείδηση των εργαζομένων, μέσα από τους αγώνες, που ανέπτυξε το ταξικό εργατικό κίνημα τα προηγούμενα χρόνια. Είναι μια απάντηση σε όσους λένε, ότι οι αγώνες δεν έχουν αποτέλεσμα και στους ανυπόμονους, που πιστεύουν ότι οι αλλαγές στη συνείδηση των εργαζομένων μπορούν να προκύψουν χωρίς ανάπτυξη του εργατικού κινήματος και συγκρούσεις.

Σε κάθε περίπτωση, η δυναμική του αποτελέσματος πρέπει να εκφραστεί στην ανάπτυξη του εργατικού λαϊκού κινήματος, στη διαμόρφωση ισχυρού ταξικού μετώπου. Σ' αυτή την κατεύθυνση οι ταξικές δυνάμεις αναλαμβάνουν μεγάλες ευθύνες.

Όσοι είχαν ανησυχία να μη μείνει η χώρα ακυβέρνητη, τώρα θα νιώθουν πιο άνετα αφού η οριακή πλειοψηφία της Ν.Δ. δε μπαίνει εμπόδιο για να προχωρήσουν οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις. Και δε μπαίνει εμπόδιο γιατί στο 41% της Ν.Δ. αθροίζονται και τα ποσοστά των κομμάτων που υπηρετούν τις ίδιες πολιτικές. Στην ίδια πολιτική αθροίζονται τα ποσοστά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κι ας υπέστη εκλογική ήττα, εκεί αθροίζονται και τα ποσοστά του ΛΑ.Ο.Σ., εκεί αθροίζονται τα ποσοστά των κομμάτων, που λιβανίζουν από το πρωί μέχρι το βράδυ την Ε.Ε., κατ' επέκταση την πολιτική της.

Δεν έχουμε σκοπό να αθροίσουμε και να τσουβαλιάσουμε τους ψηφοφόρους, αλλά τον τρόπο που χρησιμοποιεί κάθε κομματικός φορέας τη δύναμη που του δίνει ο λαός.

Μ' αυτόν τον αέρα, από την επομένη των εκλογών, η Ν.Δ. δια του αρχηγού της και Πρωθυπουργού, Κ. Καραμανλή, πέρασε στην επίθεση ερμηνεύοντας την εκλογική της πτώση ως μήνυμα για να προχωρήσει τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις.

Η βιασύνη τους δεν είναι τυχαία. Δείχνει τις δεσμεύσεις τους απέναντι στο κεφάλαιο, δείχνει ποιοι κάνουν κουμάντο. Να μην ξεχνάμε, ότι ο Σ.Ε.Β. τους έδειξε το δρόμο των εκλογών.

Επιβεβαιώνεται η βασική μας εκτίμηση, ότι το σύστημα δεν έχει περιθώρια ελιγμών, σοβαρών υποχωρήσεων. Το πέρασμα των αντεργατικών, αντιλαϊκών μέτρων είναι για το κεφάλαιο ζήτημα ζωτικής σημασίας. Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής διαμορφώνεται η βάση της κεντρικής γραμμής του ταξικού κινήματος. Προωθεί πλαίσιο πάλης, όπου απαντά στα σύγχρονα προβλήματα της ε.τ., οργανώνει την πάλη σ' αυτόν τον άξονα, μακριά από αυταπάτες και μερεμέτια και ταυτόχρονα δίνει τη μάχη για τη συγκέντρωση δυνάμεων, για πολιτική διέξοδο, για κυβέρνηση που μπορεί να δώσει ριζικές λύσεις για το λαό. Αυτή η γραμμή συγκρούεται και θα συγκρούεται με τη γραμμή της σοσιαλδημοκρατίας, των οπορτουνιστών, που επιδιώκουν να οδηγήσουν την ε.τ. σε μόνιμη ομηρία στο κεφάλαιο. Η αντιπαράθεση πάνω σ' αυτή τη γραμμή το επόμενο διάστημα θα οξυνθεί. Ανεξάρτητα, από τους λεονταρισμούς της πλειοψηφίας της Γ.Σ.Ε.Ε., το σίγουρο είναι ότι όπως και στο παρελθόν θα παίξει το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, θα δώσει «χείρα βοήθειας» να περάσουν τα μέτρα και κυρίως να μείνει στο απυρόβλητο ο ταξικός τους χαρακτήρας.

Συνάδελφοι,

Δεν κουβεντιάζουμε σήμερα κάτι καινούργιο, άγνωστο στη Διοίκηση ή στο οικοδομικό κίνημα. Είναι ζητήματα που έχουν συζητηθεί και αναλυθεί πολύπλευρα.

Αυτό όμως που αποκτά ξεχωριστή σημασία είναι κυρίως να πάρουμε αποφασιστικά μέτρα για την οργάνωση των αγώνων μας. Προέχει να συνεδριάσουν τα Δ.Σ. των σωματείων μας, να εξοπλιστούν, να σχεδιάσουν τη δουλειά τους. Χρειάζεται αποφασιστικότητα, φαντασία στη δουλειά, σφιχτός έλεγχος του προγράμματος κάθε σωματείου. Είναι ζήτημα πρώτης γραμμής να σπάσουμε το κλίμα της επανάπαυσης, της ηττοπάθειας, να

διαλύσουμε τις αυταπάτες που καλλιεργεί η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της, να ξεφύγουμε από την παγίδα που στήνουν στο λαό με το «δε γίνεται τίποτα», να περάσουμε σε κλίμα μάχης, αισιοδοξίας, σύγκρουσης με την πολιτική του κεφαλαίου, με τις επιλογές κυβέρνησης, αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Βασικό κριτήριο στη δουλειά μας, το πολιτικό και ιδεολογικό «ξεδόντιασμα» του αντιπάλου. Αυτό θα το εξασφαλίσουμε στο βαθμό που θα αναδεικνύουμε το ταξικό χαρακτήρα των προβλημάτων και των μέτρων που παίρνονται και παράλληλα τον άλλο δρόμο ανάπτυξης, που είναι υπέρ των λαϊκών συμφερόντων.

Συνάδελφοι,

Τα αντιλαϊκά αντιασφαλιστικά μέτρα που έρχονται δεν είναι καθόλου καινούργια. Είναι προετοιμασμένα από καιρό, έχουν επεξεργαστεί με λεπτομέρεια από τους ανθρώπους του κεφαλαίου. Έχουν κάνει άπειρες προσπάθειες να τα δουλέψουν στις λαϊκές μάζες, να περάσουν την αντίληψη ότι είναι αναγκαία, χωρίς βέβαια να λένε για ποιους είναι αναγκαία, για να μειώσουν τις λαϊκές αντιδράσεις. Χρόνια τώρα κυκλοφορούνται από διάφορους συμβουλάτορες, βιβλίο Τζουμάκα, μελέτες Σπράου, Τήνιου, Αναλυτή, κ.ά.

Εμείς, κατ' επανάληψη και προεκλογικά, προειδοποιήσαμε και καταγγείλαμε τα μέτρα που έκρυβαν στα συρτάρια τα κόμματα του δικομματισμού, ΠΑ.ΣΟ.Κ. & Ν.Δ. και το ρόλο των κομμάτων που παίζουν τους κομπάρσους. Αναπτύξαμε αγώνες κάθε μορφής, προειδοποιήσαμε τον κλάδο και γενικότερα την ε.τ., αποδείξαμε τη βαθύτερη, τη ταξική ουσία του ζητήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης (Κ.Α.), ξεμασκαρέψαμε τις πολιτικές δυνάμεις, που προσπάθησαν και προσπαθούν να κρύψουν τις πολιτικές τους επιλογές πίσω από ψευτοδιλήμματα, όπως την αλλαγή της σχέσης εργαζόμενου – συνταξιούχου, την αύξηση του μέσου όρου ζωής, τα δήθεν ελλείμματα των Ταμείων, για να δικαιολογήσουν τα σαρωτικά αντιασφαλιστικά μέτρα που φέρνουν.

Ξεμασκαρέψαμε την πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε., που όλα αυτά τα χρόνια κινούνταν στα πλαίσια υπεράσπισης των πολιτικών της κυβέρνησης, έβαλε

πλάτη με τη συμμετοχή της σε διαλόγους, με την υπονόμηση του εργατικού κινήματος να περάσουν μια σειρά αντεργατικά, αντιλαϊκά, αντιασφαλιστικά μέτρα.

Συνάδελφοι,

Τα μέτρα, που με ένταση ετοιμάζει η κυβέρνηση και που θίγουν το ίδιο έλληνας και μετανάστες, συνδέονται μεταξύ τους με ορατό συνδετικό κρίκο, που ακούει στο όνομα: **ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.**

Τα μέτρα αυτά υπαγορεύονται από τις ανάγκες του Ευρωπαϊκού και ντόπιου κεφαλαίου και εφαρμόζονται ανεξάρτητα αν κυβερνούν φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές, κεντροαριστερές δυνάμεις.

Είναι βασικοί πυλώνες, που με την ανατροπή τους, το κεφάλαιο στοχεύει να μειώσει το κόστος παραγωγής, να αυξήσει την ανταγωνιστικότητα, να αυξήσει τους ρυθμούς ανάπτυξης, την κερδοφορία του. Γι' αυτό και δεν χωράνε μισόλογα. Δεν μπορεί κανένας να είναι «και με το διάβολο και με το λιβάνι». Η τοποθέτηση κάθε πολιτικής, συνδικαλιστικής δύναμης, έχει ταξική βάση και γι' αυτή πρέπει να κριθεί από τους εργάτες.

Μπροστά μας λοιπόν έχουμε ζητήματα που είναι σε εξέλιξη:

- **ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ**
- **ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ**
- **ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ**
- **ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ**
- **ΠΑΙΔΕΙΑ**
- **ΥΓΕΙΑ – ΠΡΟΝΟΙΑ**

Το Ασφαλιστικό, αποτελεί ένα μέρος της επίθεσης του κεφαλαίου. Το όσα αραδιάζουν για τη σωτηρία του είναι κούφια λόγια. Θυμηθείτε, ότι η Ν.Δ. πέρασε τον αντιασφαλιστικό Ν.2084, με τη δικαιολογία της σωτηρίας της Κ.Α. για 30 χρόνια. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πέρασε το Ν.3029, για τη σωτηρία της Κ.Α. για 20 χρόνια. Σήμερα, 15 χρόνια μετά τον Ν.2084 και 5 χρόνια μετά το Ν.3029, ανακάλυψαν τη χρεοκοπία της Κ.Α., ξαναπροσπαθούν να ξεγελάσουν τους ασφαλισμένους λέγοντας, πως τα μέτρα θα δώσουν «φιλή ζωής» στην Κ.Α. μέχρι το 2050.

Έχει αξία να υπενθυμίσουμε ότι Ν.Δ. και ΠΑ.ΣΟ.Κ., 25 χρόνια τώρα, ο ένας βάζει το δυναμίτη και ο άλλος ανάβει το φυτίλι. Είναι και οι δύο συνένοχοι για όσα έχουν γίνει στην Κ.Α.

- ***Η Ν.Δ. ψήφισε το 1992 τους αντεργατικούς «νόμους Σιούφα», που:***

- Διαχώρισαν τους ασφαλισμένους σε πριν και μετά το 1993, αύξησαν το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια.
- Αύξησαν τις εισφορές των εργαζομένων.
- Αποσύνδεσαν το κατώτερο όριο των συντάξεων του Ι.Κ.Α. από τα 20 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.
- Επέβαλλαν συμμετοχή των ασφαλισμένων 25% στην αγορά των φαρμάκων.

- ***Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ενώ προεκλογικά είχε υποσχεθεί ότι θα καταργήσει «το νόμο Σιούφα», όταν έγινε κυβέρνηση τους εφάρμοσε και πήρε νέα αντεργατικά μέτρα. Ενώ απέτυχε να περάσει τα μέτρα «Γιαννίτση», ψήφισε το «νόμο Ρέππα» το 2002, που:***

- Μείωσε κι άλλο τις συντάξεις για τους εργαζόμενους στο δημόσιο και τις πρώην ΔΕΚΟ.
- Αντί να υπολογίζεται η σύνταξη με βάση τον τελευταίο μισθό, ο υπολογισμός γίνεται με βάση το μέσο όρο των μισθών της τελευταίας 5ετίας.
- Η σύνταξη δεν υπολογίζεται στο 80% του τελευταίου μισθού, αλλά στο 70% του μέσου όρου των μισθών της τελευταίας 5ετίας.
- Άνοιξε το δρόμο για συνταξιοδότηση στα 67, την ιδιωτικοποίηση της Ασφάλισης και την κατάργηση των ΒΑΕ.

Το πρόβλημα είναι ένα, το Ασφαλιστικό είναι βαρίδι για την ανταγωνιστικότητα, για την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, γι' αυτό θέλουν να απαλλαχτούν απ' αυτή την υποχρέωση το δυνατό γρηγορότερα.

Κράτος και εργοδότες επιδιώκουν να μεταφέρουν τη δική τους υποχρέωση στους ίδιους τους εργάτες και τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες. Οι μεν

πρώτοι, θέλουν να απαλλαχτούν από τη χρηματοδότηση της Κ.Α., οι δε δεύτεροι, από την υποχρέωση να πληρώνουν εισφορές, με αποτέλεσμα υποβαθμισμένες υπηρεσίες που θα απευθύνονται στα πιο εξαθλιωμένα τμήματα των εργαζομένων και των συνταξιούχων, με ταυτόχρονη ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης και των ιδιωτικών επιχειρήσεων στην υγεία, πρόνοια. Και οι δύο λειτουργούν στην κατεύθυνση της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Τα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, από το στόμα του πρωθυπουργού, του Αλογοσκούφη, του Αναλυτή, του αρχηγού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σχετικά με την Κ.Α., σ' ένα συμπέρασμα οδηγούν:

- Αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης με την κατάργηση των Βαρέων & Ανθυγιεινών Επαγγελματών (ΒΑΕ).
- Εθελούσια παραμονή στην εργασία μέχρι τα 67-70 χρόνια, με δέλεαρ την αύξηση της σύνταξης.
- Κατάργηση της κατώτερης σύνταξης με την εφαρμογή της Εθνικής σύνταξης ή τον υπολογισμό της σύνταξης σ' όλο τον ασφαλιστικό βίο.
- Κατάργηση των επικουρικών ταμείων με την απόσπασή τους από το Ι.Κ.Α. ή με την δημιουργία επαγγελματικών ταμείων.
- Κατάργηση των πρόωρων συντάξεων.
- Περιορισμό ή αλλαγή προς το χειρότερο των όρων απονομής αναπηρικών συντάξεων.
- Ενοποίηση ταμείων, που σημαίνει μεταφορά στο Ι.Κ.Α. υποχρεώσεων δισεκατομμυρίων ευρώ και ανατροπή ασφαλιστικών δικαιωμάτων των ασφαλισμένων σ' αυτά τα ταμεία.

Συνάδελφοι,

Σε τρία ζητήματα πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας:

A. Επιχειρηματολογία της κυβέρνησης και των άλλων συνοδοιπόρων της.

B. Εμπόδια που θα βάλουν με διάφορους τρόπους.

Γ. Οργάνωση του αγώνα μας.

A. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τ' άλλα παπαγαλάκια εστιάζουν το πρόβλημα σε τέσσερις κυρίως άξονες:

- ***Οικονομική αδυναμία του Ι.Κ.Α. να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του.***
- ***Η αλλαγή σχέσης συνταξιούχου – εργαζόμενου προς το δυσμενέστερο πολλαπλασιάζει τα ελλείμματα.***
- ***Υπάρχουν ανισότητες στην Κ.Α. και πρέπει να εξαλειφθούν.***
- ***Η αύξηση του προσδόκιμου ορίου ζωής.***

Η λεηλασία των Ταμείων έχει τη σφραγίδα, τόσο της Ν.Δ., όσο και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Οι εργαζόμενοι, οι ασφαλισμένοι δεν έχουν καμιά ευθύνη για τα ελλείμματα.

Από το 1951, περίοδο ωρίμανσης του Ι.Κ.Α., τα χρήματα σπαταλούνταν με κριτήριο πολιτικές και εργοδοτικές σκοπιμότητες.

- ✓ Για 25 περίπου χρόνια τα αποθεματικά του Ι.Κ.Α. ήταν άτοκα στις Τράπεζες και παράλληλα δανείζονταν για τις τρέχουσες ανάγκες του. Μόνο αυτή η λεηλασία στοίχισε στο Ι.Κ.Α. 58 δις ευρώ.
- ✓ Η εισφοροδιαφυγή του κεφαλαίου με τις πλάτες της εκάστοτε κυβέρνησης σήμερα φθάνει στα 5,8 δις ευρώ το χρόνο.
- ✓ Οι οικοδόμοι ξέρουν καλά: οι εργοδότες τους κλέβουν την ασφάλιση και μετά τους την πουλάνε. Έλεγχος στις οικοδομές έχει να περάσει χρόνια, με τη δικαιολογία της έλλειψης προσωπικού.
- ✓ Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις οφείλουν στο Ι.Κ.Α. πάνω από 3 δις ευρώ.
- ✓ Το Δημόσιο οφείλει στο Ι.Κ.Α. 5 δις ευρώ.
- ✓ Η συγχώνευση της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας στο Ι.Κ.Α. του φόρτωσε έλλειμμα 600 εκατομμύρια ευρώ.
- ✓ Με το τζογάρισμα στο χρηματιστήριο έκαναν φτερά πάνω από 20 δις ευρώ.
- ✓ Με σκανδαλώδεις νόμους, οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Ν.Δ., χάρισαν δις ευρώ από πρόστιμα βεβαιωμένων εισφορών.

Η αλλαγή της σχέσης εργαζόμενου – συνταξιούχου χρησιμοποιείται ως σοβαρό επιχείρημα από όλα τα κοράκια που έχουν πέσει να κατασπαράξουν την Κ.Α.

Γι' αυτό όμως την ευθύνη δεν την έχουν οι εργαζόμενοι, οι ασφαλισμένοι. Την ευθύνη έχουν αυτές οι πολιτικές που άνοιξαν και διεύρυναν αυτή τη διαφορά. Κι αυτό γιατί:

- ✓ Η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων δεν ανέτρεψε μόνο το σταθερό χρόνο εργασίας, κτύπησε τις συλλογικές συμβάσεις, την ασφάλιση του εργαζόμενου. Τα 3ωρα, 4ωρα, οι ελαστικές μορφές απασχόλησης, τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, είναι παράγοντες που διαμορφώνουν τη σχέση εργαζόμενου – συνταξιούχου.
- ✓ Η ανεργία, που τη γεννάει και την οξύνει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, είναι βασικός παράγοντας ανατροπής της σχέσης εργαζόμενου – συνταξιούχου.
- ✓ Το 51% των εργαζομένων, κατά μέσο όρο, εργάζεται 128 ημέρες το χρόνο.
- ✓ Τα στοιχεία του Ι.Κ.Α. λένε, ότι το 17% των εργαζομένων είναι ανασφάλιστοι και μία στις εννέα επιχειρήσεις δεν έχει καταγραφεί.
- ✓ Με στοιχεία του Ι.Κ.Α., το 60% των οικοδόμων ασφαρίζεται κατά μέσο όρο με 38 ένσημα το χρόνο.
- ✓ Η κυβέρνηση κάνει πλάτες στους εργοδότες να κλέβουν την ασφάλιση των μεταναστών και μετά τους πουλάει 150 ένσημα για να αποκτήσουν πράσινη κάρτα.

Αυτοί είναι οι βασικοί λόγοι της δυσμενούς σχέσης εργαζόμενου – συνταξιούχου και όχι οι ανέξοδες φλυαρίες τους. Δεν μπορούμε να μπούμε στη λογική «πονάει κεφάλι, κόψε κεφάλι».

Σχετικά με τις ανισότητες, η κυβέρνηση προσπαθεί να φέρει σε αντιπαράθεση τους ασφαλισμένους. Να φέρει σε αντιπαράθεση αυτούς που παίρνουν πρόωρα σύνταξη μ' αυτούς που παίρνουν στα 65 χρόνια.

Αν η κυβέρνηση και οι άλλοι ομογάλακτοι κόπτονται για την ανισότητα μπορούν οι ανισότητες να συγκλίνουν προς τα κάτω και όχι προς τα πάνω. Δηλαδή, ΒΑΕ 50 – 55 γυναίκες – άντρες αντίστοιχα και 55 – 60 αντίστοιχα για τους ασφαλισμένους με τις κοινές διατάξεις.

Τέλος, πρέπει να πούμε ότι η μοναδική ανισότητα που υπάρχει στην καπιταλιστική κοινωνία είναι ότι τον πλούτο τον παράγει η ε.τ και τον καρπώνεται μια φούχτα καπιταλιστές. Αυτή είναι η βασική αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την ε.τ κι αυτή πρέπει να ανατρέψουμε.

Σχετικά με το μακάβριο αντιδραστικό επιχείρημα, της αύξησης του μέσου όρου ζωής.

Πιστεύουμε ότι δεν θέλει ιδιαίτερη επιχειρηματολογία. Για μας η γνώση, η επιστήμη, πρέπει να λειτουργούν στην κατεύθυνση της καλύτερευσης της ζωής των εργαζομένων. Να έχουν οι εργάτες, καλύτερη ιατρική, νοσοκομειακή περίθαλψη, καλύτερες συνθήκες ζωής, να έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο, να ζουν περισσότερο και ποιοτικά καλύτερα. Αυτοί, που χρησιμοποιούν αυτό το επιχείρημα, στο μυαλό τους έχουν την εποχή που τους δούλους τους έδεναν με αλυσίδες.

Συνάδελφοι,

Από τα στοιχεία, που παραθέσαμε κι άλλα που υπάρχουν αλλά λόγω χώρου δεν μπορούμε να τα γράψουμε, αβίαστα βγαίνει το συμπέρασμα πως αν η κυβέρνηση σημερινή και προηγούμενες είχαν πραγματικά αγωνία για να σώσουν την Κ.Α. θα μπορούσαν να πάρουν αποφασιστικά μέτρα για την ενίσχυσή της. Θα μπορούσαν να δώσουν πραγματικές συντάξεις στους απόμαχους της δουλειάς κι όχι προνοιακά βοηθήματα. Είναι πραγματικά εξωφρενικά τα στοιχεία σχετικά με το ύψος των συντάξεων: 900 χιλιάδες συνταξιούχοι, το 42%, παίρνουν κάτω από 400 ευρώ σύνταξη και 510 χιλιάδες, το 27%, παίρνουν από 400-600 ευρώ. Αυτή είναι πραγματική πρόκληση.

Β. ΕΜΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΤΙΚΑ ΣΕΝΑΡΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΝ

Συνάδελφοι,

Έχουμε πείρα από τα προηγούμενα χρόνια. Ξέρουμε ότι όλες οι κυβερνήσεις για να μειώσουν τις αντιστάσεις της ε.τ χρησιμοποίησαν τις πιο βρώμικες μεθοδεύσεις. Ανάλογα κόλπα φαίνεται ότι θα χρησιμοποιήσει κι' αυτή η κυβέρνηση.

- Θα επιδιώξει να διασπάσει την ε.τ, φορτώνοντας στους νεώτερους μια σειρά από αντιδραστικές αλλαγές, στα όρια ηλικίας, το ύψος της σύνταξης, με την επανάκριση των ΒΑΕ, τους κλάδους που παίρνουν σύνταξη με ευνοϊκότερους όρους σε σχέση με τους άλλους εργαζόμενους.

Χρειάζεται προσοχή και επιχειρηματολογία για να αποτρέψουμε τέτοια συζήτηση, που θα λειτουργεί ανασταλτικά στους αγώνες μας. Πρέπει οι εργαζόμενοι, νέοι, παλιοί, συνταξιούχοι, να κατανοήσουν ότι ένα ασφαλιστικό σύστημα που θα φθείρει καθημερινά, θα υποβαθμίζεται, θα βουλιάζει οικονομικά, δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί ούτε για τους παλαιούς, ούτε για τους καινούργιους, ούτε για τους συνταξιούχους. Κύριες συντάξεις, αναπηρικές, ιατρική, φαρμακευτική, νοσοκομειακή περίθαλψη, επιδόματα, κλπ. θα υποβαθμίζονται καθημερινά. Ήδη σήμερα ζούμε όλοι, τη λίστα της συνταγογράφησης, που αναγκάζει όλους τους ασφαλισμένους να διαθέτουν μεγάλο μέρος τους εισοδήματος τους στα φάρμακα, τις ουρές στα ιατρεία του Ι.Κ.Α., τα φακελάκια στα νοσοκομεία, την υποβαθμισμένη και πανάκριβη υγεία, πρόνοια.

- Εθνική σύνταξη. Είναι παγίδα για τους εργαζόμενους Είναι το μέσον για την κατάργηση της κατώτερης σύνταξης.
- Κοινωνικός διάλογος – Γ.Σ.Ε.Ε. Έχουμε εμπειρία από διάλογους, είναι το μέσον για να περάσουν τα πιο αντιδραστικά μέτρα εις βάρος της ε.τ. Ας θυμηθούμε, εργασιακές σχέσεις, κατάργηση του σταθερού χρόνου εργασίας, αντιασφαλιστικός νόμος Ρέππα, 3029, κλπ. Η ΠΑΣΚΕ είναι οχυρωμένη πίσω από το αντιασφαλιστικό έκτρωμα του Ρέππα, το μεγαλύτερο μέρος των αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων, που φέρνει η κυβέρνηση, στηρίζεται πάνω σ' αυτό το νόμο. Γι' αυτό δεν πρέπει οι εργαζόμενοι να έχουν καμιά εμπιστοσύνη στην πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε. Είναι σίγουρο, ότι όπως και στο παρελθόν, θα υπονομεύσει τους αγώνες των εργαζομένων, θα βάλει πλάτη να περάσουν τα αντιασφαλιστικά και τα άλλα αντεργατικά μέτρα.

Γ. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ

Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε στην κορύφωση μιας επίθεσης συνολικά στα δικαιώματα, τη ζωή της ε.τ. Μια τέτοια καταιγίδα δεν αντιμετωπίζεται με την πεπατημένη. Χρειάζεται σοβαρή συζήτηση και προετοιμασία στα Δ.Σ., σχεδιασμός, προγραμματισμός, φαντασία να ξεφύγουμε από τη ξερή διάθεση μιας ανακοίνωσης. Χρειάζεται στους δρόμους του αγώνα να βγουν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες, χρειάζεται κοινός αγώνας με τους αυτοαπασχολούμενους, επαγγελματιοβιοτέχνες, τους αγρότες. Χρειάζεται πραγματική αφύπνιση του λαού.

ΣΑΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΥΜΕ

- Περιφερειακές συσκέψεις, καλά προετοιμασμένες, όχι με αντιπροσωπείες των Δ.Σ. των σωματείων για να ενημερωθούν τα στελέχη μας.
- Άμεσα να βγει ανακοίνωση και αφίσα.
- Θα εξετάσουμε τη δυνατότητα συλλαλητηρίου και απεργίας το επόμενο διάστημα.
- Τα σωματεία να προχωρήσουν πολύ γρήγορα σε Γενικές Συνελεύσεις, συσκέψεις, περιοδείες στους χώρους δουλειάς. Να στήσουν περίπτερα σε πλατείες με μεγάφωνα, έντυπο υλικό, κλπ.

Πάμε αποφασιστικά να σηκώσουμε το μπόι μας ψηλότερα, βάζουμε ψηλά τον πήχη. Μόνο έτσι μπορούμε να δημιουργήσουμε σοβαρές εστίες αντίστασης, να υποχρεώσουμε την κυβέρνηση σε αναδίπλωση, να συγκεντρώσουμε δυνάμεις με το Π.Α.ΜΕ., το μέτωπο της αντίστασης.

ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗ ΘΕΣΗ ΜΑΣ: ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΡΩΣΤΑΜΕ, ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΑΝΕ.

Συνάδελφοι,

Μπροστά μας έχουμε τον προϋπολογισμό του 2008, που γρήγορα θα εξαγγείλει η κυβέρνηση. Είναι προδιαγραμμαμένος και υπαγορευμένος από την Ε.Ε. Η απόφασή τους για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς μέχρι το

2010, σημαίνει μόνιμη επίθεση στο εισόδημα των εργαζομένων, σημαίνει αυξήσεις πολύ κάτω του πληθωρισμού.

Είναι γνωστό, ότι ο προϋπολογισμός καθορίζει και το ύψος των αυξήσεων στον Δημόσιο Τομέα και σηματοδοτεί το ύψος των αυξήσεων στον Ιδιωτικό. Φέτος, υπογράφεται Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και ο Πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε., αντί του Προέδρου του Σ.Ε.Β., έγκαιρα δήλωσε ότι οι αντοχές της οικονομίας είναι περιορισμένες, σηματοδοτώντας ότι ξανά η πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε. θα σκύψει στο 0,70 ευρώ.

Είναι φανερό, ότι θα έχουμε συγκρούσεις. Το ταξικό κίνημα, το Π.Α.ΜΕ., όπως και τα προηγούμενα χρόνια θα πάρει πρωτοβουλίες για την οργάνωση, το σχεδιασμό των αγώνων της ε.τ. Επιμένουμε στη γραμμή. Κριτήριό μας, είναι οι σύγχρονες ανάγκες της ε.τ και όχι τα κέρδη των αφεντικών. Θα εξουσιοδοτήσουμε την Εκτελεστική Γραμματεία για τυχόν αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Η Διοίκηση θα συνεδριάσει μέσα στον επόμενο μήνα, με θέμα τις Συλλογικές Συμβάσεις του κλάδου.

Έχουμε αποκτήσει μια πείρα, έχουμε αποτελέσματα. Χρειάζεται πιο αποφασιστικά ν' ανοίξουμε την κουβέντα στον κλάδο, να παλέψουμε την εφαρμογή της Σύμβασης.

Συνάδελφοι,

Το παρακάτω ***διεκδικητικό πλαίσιο αποτελεί τον μπούσουλα της δουλειάς μας:***

- Αποκλειστικά Δημόσιο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης (Υγεία, συνταξιοδότηση, Πρόνοια) που θα καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των εργαζομένων και των οικογενειών τους.
- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Ν.Δ.
- Σύνταξη στα 55 για τις γυναίκες, στα 60 για τους άνδρες - 50 και 55 αντίστοιχα για τα Βαρέα Ανθυγιεινά.
- Κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες εργασίας.
- Σύνταξη ανεξαρτήτως ηλικίας στα 30 χρόνια ασφάλισης.
- Σύνταξη στο 80% του τελευταίου μισθού. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ.

- Αναγνώριση και διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων.
- Αποκλειστικά Δημόσια - Δωρεάν Υγεία. Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας. Κατάργηση των ασφαλιστικών εισφορών για τον κλάδο υγείας, της συμμετοχής στις εργαστηριακές και λοιπές εξετάσεις και τα φάρμακα.
- Πλήρη κάλυψη των αναγκών της υγείας με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό και τους εργοδότες. Ουσιαστική πρωτοβάθμια φροντίδα που θα στηρίζεται σε Κέντρα Υγείας στις πόλεις και την ύπαιθρο. Πλήρη στελέχωση και εξοπλισμό των δημόσιων νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας. Κατάργηση κάθε ιδιωτικής δραστηριότητας στα δημόσια νοσοκομεία.
- Ουσιαστική προστασία της μητρότητας, ειδικά μέτρα πρόληψης και προστασίας της υγείας του γυναικείου πληθυσμού (γυναικολογικά ιατρεία στα Κέντρα Υγείας, κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού).
- Άδειες κυήσεων, τοκετού, θηλασμού για όλες τις γυναίκες, ανεξάρτητα πού δουλεύουν (δύο μήνες πριν και πέντε μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού) με πλήρεις αποδοχές και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Δημιουργία κρατικών, δωρεάν βρεφονηπιακών - παιδικών σταθμών και δημόσιων κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και νηπίων, παιδικές κατασκηνώσεις.
- Ιδιαίτερη φροντίδα για τους ηλικιωμένους, τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες (ΑμΕΑ) και τις οικογένειές τους, τους χρόνια πάσχοντες.
- Γενίκευση του κοινωνικού τουρισμού με εξασφάλιση φτηνών καλοκαιρινών διακοπών, αλλά και ολιγοήμερων διακοπών κατά τη διάρκεια του χρόνου.
- Τα μέλη των μονογονεϊκών οικογενειών να εργάζονται μόνο πρωινή βάρδια μέχρι τα παιδιά να φτάσουν στην ηλικία των 10 ετών.
- Ουσιαστικά μέτρα για την Υγιεινή και Ασφάλεια στους τόπους δουλειάς. Υπεράσπιση, επέκταση των Βαρέων Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα (π.χ. ΟΤΑ, Υγεία) σύμφωνα με τις νέες απαιτήσεις και ανάγκες. Καθιέρωση -

κατοχύρωση της εργοδοτικής εισφοράς για ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου.

- Κρατικό σώμα τεχνικών Ασφαλείας και γιατρών Εργασίας ενταγμένο στο δημόσιο σύστημα υγείας. Κατάργηση των ιδιωτικών Εξωτερικών Υπηρεσιών Προστασίας και Πρόληψης (ΕΞΥΠΠ) και της ανάθεσης καθηκόντων τεχνικών Ασφαλείας στους εργοδότες. Αυστηρές ποινές στους εργοδότες για κάθε παραβίαση της νομοθεσίας. Μέτρα για την αντιμετώπιση της εντατικοποίησης της δουλειάς.
- Εργατικός έλεγχος - Αναβάθμιση της παρέμβασης των συνδικάτων στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των μέτρων Υγιεινής και Ασφάλειας.